

Další skvělá pitomost ministra Brabce

Po „jedinečném návrhu jednorázové novelizace zákona o ochraně přírody a krajiny“ k ideologické bezzásahové výrobě „divočiny“, díky které se po kůrovcovém odumření hřebenových smrčín Šumavy - zatím v délce 40 km, naše krajina rychle vysušuje, včetně jedinečných rašelinišť, přišel na pohotový opravný nápad obrovskými dotacemi tato vyschlá rašeliniště oživit, k záchraně vodohospodářské udržitelnosti. Podstata novely: *čím rozvrácenější budou lesy, tím budou přírodnější*. Zajímavé a dojemné je zdůvodňování novely „o divočině“ ministrem: „já tomu nerozumím, ale je to potřeba“.

Světovým dnem mokřadů je 2. únor. Ochraňovány jsou jak mokřady, tak rašeliniště, bažiny, tůňe, říční nivy a lužní lesy. V ČR jsou nejvýznamnější mokřady chráněny tzv. Ramsarskou úmluvou, která je však MŽP poněkud přehlížena. Jedná se zejména o Šumavská rašeliniště, dále Krušnohorská, Krkonošská, Slavkovského lesa, Jizerská (Horní Jizera), Třeboňské rybníky a další. Vzhledem k násilně vnucenému odumření horských smrčín kůrovcovým žírem většina rašeliništních lokalit, zajišťujících nezbytnou retenční vodohospodářskou funkci se postupně vysušuje. Proto ke zlepšení jejich vodního režimu má přispět 3/4 mld. Kč z evropských dotací. Ani vzhledem k oteplování klimatu a vzrůstajícím stresovým faktorům pro současné ekosystémy ČR nejsou pro naše ideology přírodních procesů nepřijatelná mitigační opatření a tak řízená mediální propaganda po nás požaduje pouze přizpůsobení - adaptaci, což je v rozporu se skutečnými potřebami a reálným myšlením venkovských lidí. (V současně oficiálně vynucované ideologii bezzásahovosti a ochrany přírodních procesů by již nemohl vzniknout jedinečný systém Třeboňských rybníků či krajinářský Lednicko-valtický areál). **Zcela nepřijatelné je přehlížení prioritní funkce chráněné oblasti přirozené akumulace vod na Šumavě a v zásadě likvidace udržitelného vodohospodářského režimu.**

Česká televize 16. února 2017 sděluje další jedinečný „záchranný program“: MŽP v dubnu spustí nový dotační program. **Tentokrát se bude ze státního dotovat šetření vodou**, rozdávát se bude 100 milionů korun. Že je vody po několika suchých letech, ale i díky rozsáhlé bezzásahové přeměně zelených lesů v suché, nedostatek, není žádné tajemství. A tak se ministr Brabec rozhodl působit na občany, aby vodou šetřili. A rozhodl, že šetřivé zadotuje částkami od 20 do 60 tisíc korun. Kdo si pořídí nádrž na dešťovou vodu, kterou bude následně zalévat, obdrží až 20 tisíc. Tedy pokud pochází ze „suchého“ kraje a nádrž bude mít alespoň 2000 litrů. Další dotaci až do výše 60 tisíc pak mohou obdržet i občané z „nesuchých“ krajů, pokud budou používat nachytanou dešťovou vodu nebo vyčištěnou odpadní vodu z van a umyvadel třeba ke splachování. Ministr odhaduje, že v domě se zahradou se takto může ušetřit až 100 tisíc litrů pitné vody za rok. Celý ten dotační program málo několik háčeků. Předně, ten kdo má možnost zachytávat dešťovou vodu a zalévat s ní, ten to dělá už celá léta i bez dotačních pobídek, protože to dá zdravý rozum. Je-li suchý rok, jako byly ty předchozí, pak můžete mít nádrže třeba na 10 tisíc litrů, ale když nenaprší, tak je stejně nenaplníte. A kam se budou odvádět všechny ty koncentrované chemické nečistoty, které se nahromadí ve filtrech? A kdo bude žádosti posuzovat? A kdo bude následně kontrolovat, zda příjemce skutečně čistí a následně používá odpadní vodu? Že bychom přijali další ministerské úředníky? Nejpodstatnější je, že pokud lidé začnou pitnou vodou dramaticky šetřit, tak dodavatelé začnou klesat tržby, ale náklady zůstanou stejné. Pokud se nebude chtít dostat do červených čísel, což zcela jistě nebude, pak udělá to, čeho jsme již byli svědky, prostě zdraží vodu! Výsledkem těch senzačních dotací tedy s největší pravděpodobností bude, že menší část populace sice možná ušetří, ale většina zaplatí za vodu vyšší cenu! Pod článkem, který oznamoval tuto novou bohuľubou aktivitu, byla obsáhlá diskuse, dlužno říci, že prakticky všechny názory byly negativní. Asi nejlépe to vystihl diskutující, který aktivitu MŽP okomentoval stručně: „jděte do pr..le se všema dotacema“.

Další novela z dílny MŽP již výše jmenovaného zák. o ochraně přírody přírody č. 114/1992 Sb., která přednostně prosazuje výše uvedenou výrobu „divočiny“, má zakázat pěstování a chov

nepůvodních druhů, jež opět zjednodušeným ideologickým prismaem jsou chápány jako invazivní - pro přiblížení můžeme např. jmenovat modřínů či douglasky, které jako nepůvodní by bylo třeba z lesů vymýtit, nebo topinambur na zahrádce. To se však nelíbí zahrádkářům, rybářům, myslivcům a venkovským lidem, takže ta se zatím odkládá. **Novela zák. o ochraně přírody a krajiny je „salámově“ pojatá, ale měla být řešena komplexně, v současnosti např. nesleduje nezbytné vazby na mnoho aktualizovaných právních norem návazných rezortů.**

Další info viz níže v Aktualitách:

- Ministr MŽP lže
- Ideologie na MŽP
- Výměna ministra MŽP

Asi závěrem je vhodné připomenout publikaci od Jaroslava Mentbergera: **NP Šumava a jeho ohroženost**, (vydala Lesnická práce 2006).

Autor publikace vyzývá k zamyšlení nad lidským vztahem k přírodě a mapuje mediální i odbornou kampaň ve vztahu přemnožení lýkožrouta smrkového v CHKO a NP Šumava a NP Bavorský les. Porovnává přírodní podmínky obou chráněných oblastí, popisuje rozsah napadení a míru zásahů proti kůrovcům. Popisuje postoj odborné i laické veřejnosti. Právě laická veřejnost rozpoutala ve spolupráci s novináři a redaktory z televizních a rozhlasových médií a rozhodně nejvíce organizace ekologů z organizace DUHA kampaň pro ponechání volné cesty pro šíření kůrovců.

Autor přesně cituje průběhy všech diskusí mezi oběma stranami od roku 1992 do roku 2005 a postupy lesníků, lesnických sdružení, MZe a především MŽP tak, aby si čtenář udělal obrázek o postupu všech stran v cause kůrovec. Diskuse komentuje a zamýšlí se nad formami řešení vedoucími ke vzájemné dohodě. Text je doplněn i článkem RNDr. Skuhravého, který se zabývá návrhem jádrových zón NP Šumava. Na závěr vyzývá k odbornému řešení celé problematiky a vyzývá lesníky a ochranáře, novináře ke spolupráci. **Varuje před destrukcemi na velké ploše lesů s rizikem ztráty genetické informace a upozorňuje, že obnova funkčního lesního ekosystému může trvat i stovky let.** V podmínkách střední Evropy nelze již prakticky nalézt lesní porosty, které by nebyly vystaveny hospodářskému působení člověka. V současné době jsou všechny lesy – i když pralesovitě vyhlížejí – pouze lesy s velmi složitými ekosystémy. Je nutné pamatovat na to, že ve většině evropských lesů zanechala lidská činnost hluboké stopy – především v druhové a věkové skladbě, což platí i pro porosty Šumavy.

Potřebné je i sledovat organizované **množství ideologických nátlakových mediálních akcí k výrobě „divočiny“** v kolonizovaném kulturním území ČR, v rozporu s vědeckým asistenčním ekosystémovým managementem (viz info pro členy):

- zejména Hnutí Duha, dlouhodobě organizující internetovou petici (dotace 2 mil. Kč)
- platforma Vědci pro Šumavu, převážně pedagogů JČU, kteří považují Šumavu za svoje experimentální území
- organizace podřízené MŽP, zejména Správy NP
- sliby Brabce, že po schválení novely dojde k revizi zákona, která opraví chyby novely.